

ЗАВЕДИМО КОТА!

Побував Лесик в гостях у своєї .

Весело там! гелгочуть, кукурикають,

 , йдучи з пасовиська, несуть молоко.

Та найбільше подружився Лесик із

Муркотом. Лагідний такий , пухнастий.

Удень грається чи на дримає, а вночі

 ловить.

«Тату, – каже Лесик, – знаєш що? Давай

і ми заведемо !» «Навіщо?» – питає .

«Щоб ловив». «Та у нас нема!»

Подумав-подумав Лесик, а тоді й

каже: «А ми й заведемо».

Григорій Білоус

НА МАШИНІ

На вигоні стоїть. Біля неї шофер – Олекса.

– А що це ви робите? – питає Тарасик.

 Олекса відповідає, як завжди, весело:

– А ось роззув, а тепер узуватиму.

Припасував він й заходився біля .

– А можна я вам допоможу качати? – просить .

– Як сьогодні багато з'їв, то на, потрудися.

Тарасик аж надувсь, аж почервонів, так старається.

– Годі! – сміється Олекса. – Бо ще лусне.

Завів він і гукає до Тарасика:

– Ну, залазь у !

Тарасика довго просити не треба. Сіли – поїхали. Та ще й як! Поруч із великою шоферовою рукою лежить на мала, Тарасикова. Зиркає із : чи нема поблизу . Нехай би побачили, як він веде!

Василь Чухліб